

גרשון,

פגשתי אותך לפני כשלושים וחמש שנים. שנה אחרי נפילתו של אבי, בנך, במלחמת יום הכיפורים.

היית אז מנהל מחוז ירושלים במשרד החינוך, איש חזק ונערץ, פעיל ושותף באין סוף מפעלים. לוקח על עצמך מחויבויות ללא סוף, ועומד בכל הבטחה שהבטחת. בין יתר הפעילויות הענפות שלך, בנית את המדור לספרות ילדים והזמנת אותי אליך, לעבודה משותפת.

לפני שהגעתי לפגישה איתך, שמעתי מכלול של אגדות אודותיך. אמרו שאתה אדם טוטלי, איש חינוך, שמאז עלייתך לארץ עם מניה, תרמת את עצמך ואת משפחתך כולה לעשייה חינוכית. תחילה ב"אלוני יצחק", בהמשך באשקלון ובבאר שבע ומאוחר יותר, בירושלים.

בכל מקום בו היית, בנית דברים מאפס. שום דבר לא עמד בדרכך כשרצית והאמנת שצריך לעשות, ובנוסף, הצעת את כושר הניהול שלך לכל גוף רציני שפנה אליך: למרכז תרבות עמים לנוער, לבית עגנון, לתוכניות הרדיו לבתי הספר, לשמש כחבר הנהלה במרכזים לספרות ילדים ועוד ועוד.

הקליק שבינינו היה מְיָדִי. אהבתי כל כך את יכולת הביצוע שלך. כל הססנות שלי, כל התלבטות, את הכל פתרת באחת. כמו קוסם גדול הגעת לעולמי. מעולם לא סירבת לשום דבר ותמיד הצעת עוד ועוד.

ערכת את חוברת "ספרות ילדים ונוער", את הקטלוג המוער של ספרי הילדים, ערכת ימי עיון, קיימת לאורך שלושים שנה את מבצע הספר הטוב לבתי הספר, בנית את פרס זאב לספרות ילדים, השתתפת בכל כנס ולקחת חלק כמעט בכל עשייה שנועשה בארץ בתחום ספרות הילדים. הגיל הכרונולוגי שלך לא הפריע לך בשום דבר: בן תשעים "קפצת לתל אביב" בקלילות של בן שלושים. "בן עשרים עם וותק של שבעים שנה" הגדרנו אותך.

בשיחות אישיות, סיפרת לי על בתך ועל הנכדים. כמה גאה היית שבאו לשרת בצה"ל, כמה שמחת שבאו ללמוד כאן. כמה שמחת כשבאו לבקר אתכם בירושלים...

אין סוף פרסים ועיטורים ניתנו לך על פועלך, על היותך "בולדוזר של עשייה
חינוכית".

פרס החינוך של עירית תל אביב, פרס יקיר ירושלים, פרס על מפעל חיים של
מכללת לוינסקי ומרכז לזין קיפניס, ועוד ועוד ועוד.

לפני כשנתיים ערכנו לכבודך, יעל פישביין ואני, ספר מחקרים ומאמרים בחינוך
ובספרות ילדים.

אמרתי לך אז, שזה במקום פרחים.

היום, הבאתי לך פרחים.

